

พล ★ นิกร ★ กิมหงวน จาก ตาสโกหก

ฆ่าเมีย

ว. ๒๒๗๗/๕๗.

★
ห้สนิชาย สามเกลอ
จนแดนแท้แสหาอ่านยาก
แบบปกอนรักษ์ของเดิม
ไว้ท้อหมด เหมาะสำหรับ
สะสมและอ่าน
★ เพื่อย้อนจำจันในอดีต

ตัวอย่าง

ประพันธ์สาส์น

ทศวรรษที่สี่ที่ฝากชื่อ สารหนังสือสื่อชีวิต

พล ★ นิกร ★ กิมหงวน

จาก

ศาลาโกหก

ตอน

ฆ่าเมีย

ผ. อิมหงวน

ฆ่าเมีย

ป. อินทรปาลิต

© กองทุน ป. อินทรปาลิต ในสมาคมสื่อวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

ผู้ก่อตั้ง : ปรานี อินทรปาลิต

นายกสมาคมและผู้ดูแลกองทุน : พลตติย์ สิริวิชญ์กิจ

ที่ปรึกษากองทุน ป. อินทรปาลิต : สุวัฒน์ วรดิลก, อาจันต์ ปัญจพรรค์,

ปองพล อติเรกสาร(พอล อติเรกซ์), พลเอกธีรเดช มีเพียร, เตือนใจ ตีเทศน์

พิมพ์ครั้งแรก : ๒๕๐๘ ใน ศาลาโกหก

พิมพ์ครั้งที่ ๒ : ๒๕๑๔ สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น พิมพ์ครั้งที่ ๓ : ตุลาคม ๒๕๔๗

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging In Publication Data

ป. อินทรปาลิต.

ฆ่าเมีย. -- พิมพ์ครั้งที่ 3. -- กรุงเทพฯ : ประพันธ์สาส์น, 2547.

72 หน้า.

1. หัตถนิยาย. I. ชื่อเรื่อง.

895.917

ISBN 974-9743-36-9

ราคา ๔๙ บาท

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย

บริษัท สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น จำกัด ๔๑๓/๒๖ ถ.อรุณอมรินทร์ บางกอกน้อย

กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๔๓๔-๑๓๔๗, ๐-๒๔๓๕-๕๗๙๙

โทรสาร ๐-๒๔๓๔-๖๙๑๒ <http://www.praphansarn.com>

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์แปลน พรินท์ติ้ง

ผู้ก่อตั้ง : สุพล เศรษฐาภา ที่ปรึกษา คณะ กิตติโกวิท, พิสุทธิ เลิศวิไล, สุวิธ จิระเมธากุล,

บุญเลิศ สีอุไรย์, วีรชัย ศรีเจริญรัตน์, อติเรก ศรีวัฒนาวงษา กรรมการผู้จัดการ : อาทรร เศรษฐาภา

บรรณาธิการบริหาร : จำเนียร พงศ์สวัสดิ์ กองบรรณาธิการ : ชัชฎาพร นิมมนงค์

ภาพปก : อากรณ์ อินทรปาลิต รูปเล่ม : พิเศษฐ์ ศรีสวัสดิ์ พิสูจน์อักษร : ยาใจ เจตนาไพบ

คำนิยม

ผมเป็นแฟนสามเกลอ พล นิกร กิมหงวน มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๕ แต่เริ่มหาซื้อสามเกลอมาอ่านด้วยสตางค์ของตนเองเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งจัดเป็นช่วงบั้นปลายชีวิตของท่านผู้ประพันธ์แล้ว ผมจึงมีโอกาซื้อหาสามเกลอตอนใหม่ๆ มาอ่านได้ในระยะเวลาสั้นๆ เพียง ๕ ปีเท่านั้น (พ.ศ. ๒๕๐๗-๒๕๑๑) สามเกลอที่ ป. อินทรปาลิตประพันธ์ขึ้นใหม่ในช่วงเวลานั้น ประพันธ์ให้กับสำนักพิมพ์ ๔ แห่ง ได้แก่ สำนักพิมพ์ผดุงศึกษา ประพันธ์สาส์น บันลือสาส์น และเพลินจิตต์

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ผดุงศึกษา ประพันธ์สาส์นได้จัดพิมพ์สามเกลอชุดใหม่ที่มีขนาดรูปเล่มต่างออกไปจากเดิมคือมีขนาดใหญ่กว่าธรรมดา เป็นสามเกลอในชื่อ ‘ศาลาโกหก’

ภายในเล่มมีเรื่องสั้นอื่นๆ จากปลายปากกาของ ป. อินทร-
ปาลิต อยู่ประมาณเกือบครึ่งเล่ม ส่วนครึ่งหลังเป็นสามเกลอ
พล นิกร กิมหงวน ตอนที่ประพันธ์ขึ้นใหม่เอี่ยมและจบใน
เล่ม ประเดิมด้วยตอน ‘สมิงเขาใหญ่’ ในฉบับปฐมฤกษ์

‘ศาลาโกหก’ ได้ออกวางจำหน่ายต่อๆ มาเฉลี่ย
ประมาณเดือนละหนึ่งเล่ม ซึ่งผมคอยติดตามซื้อทุกเดือน
‘ศาลาโกหก’ เท่าที่สำรวจได้ในปัจจุบันนี้มีจำนวนทั้งหมด ๘๐
(๗๐-๘๐) ตอน สามเกลอหลายตอนที่สนุกและยังประทับใจ
อยู่จนทุกวันนี้ได้แก่ หนุ่มเนื้อหอม, คดีหลอดเด็ก, ไปโลกันตร์
จระเข้ผีสิง ฯลฯ โดยเฉพาะสามเกลอในเทศกาลสงท้ายปีเก่า
ต้อนรับปีใหม่ซึ่งมีให้อ่านทุกสิ้นปี

นับว่าเป็นข่าวดีสำหรับแฟนสามเกลอที่ทางสำนัก
พิมพ์ประพันธ์สาส์นได้รวบรวมสามเกลอในชุด ‘ศาลาโกหก’
นำมาพิมพ์ใหม่อีกครั้ง เพื่ออนุรักษ์ผลงานอันมีคุณค่าชิ้นนี้
ให้อยู่คู่วงการหนังสือต่อไปอีกนานเท่านาน

พล.ต.ต.พระพงศ์ ดามาพงศ์

คำนำสำนักพิมพ์

กาลเวลาที่ผ่านมาหลายสิบปีนั้น มีสิ่งต่างๆ หลากหลายเปลี่ยนแปลงไป หนังสือเป็นสิ่งที่ได้บันทึกถึงความเปลี่ยนแปลงทางสังคมนั้นๆ โดยเฉพาะงานเขียนวรรณกรรม เป็นการบันทึกทางสังคมที่มีเรื่องราว มีความรู้สึกซ่อนเร้นอยู่ในตัว ผู้อ่านสามารถตีความระหว่างบรรทัดนั้นได้ หนังสือหลายเล่มที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่าน ผ่านกาลเวลาอย่างยาวนานมาจนถึงปัจจุบัน นั้นแสดงให้เห็นถึงอักษณรียภาพของผู้เขียน

หนังสือหลายเล่มของ ป. อินทรปาลิตก้าวข้ามกาลเวลา พิสูจน์ให้วงการนักเขียนนักอ่าน ยอมรับถึงความยิ่งใหญ่เป็นเพชรน้ำหนึ่ง เขาเป็นนักเขียนผู้มากความสามารถ เขียนได้หลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องรักโคกเศร่าที่ทำให้

ผู้อ่านติดอกติดใจ หรือเรื่องบู๊ตึ้นเต็นเร้าใจบุชชาความเทียง
ธรรมชาติแบบลูกผู้ชาย โดยเฉพาะตัวละครในเรื่อง เลือดคำ, เลือดใบ
ชีวิตของสภาพบุรุษจอมใจ ที่มีผู้อ่านติดตามจำนวนมาก เป็น
เครื่องยืนยันได้เป็นอย่างดี เรื่องที่สร้างชื่อเสียงโดดเด่นให้
กับ ป. อินทรปาลิต มีผู้รู้จักมากขึ้นกว่าเดิมอีกหลายเท่า คือ
หัตถนิยายสามเกลอ อันมีตัวละครหลัก พล นิกร กิมหงวน
และมีตัวละครรองที่เข้ามาเสริมให้สนุกสนานยิ่งขึ้น คือ
คร.ติเรก เจ้าคุณปัจจนิกพินาศ และบรรดาภรรยาของเขา
รวมถึงคนรับใช้ตัวแสบอย่างนายแห้ว โหระพาทุล

ผลงานเขียนของ ป. อินทรปาลิตถูกนำมาพิมพ์ซ้ำ
แล้วซ้ำเล่า เพราะความนิยมของผู้อ่าน ตั้งแต่รุ่นเล็กไปจน
ถึงผู้ใหญ่ เป็นงานเขียนที่ให้ความบันเทิงกับผู้อ่านอย่าง
สนุกสนาน มาทุกยุคทุกสมัย เป็นงานเขียนที่เต็มเปี่ยมไป
ด้วยอารมณ์ขันและให้สาระ ผู้คนในยุคนั้นแทบไม่มีใครที่ไม่
เคยอ่านงานเขียนของเขา สำหรับในปัจจุบันได้รับการคัด
สรรให้เป็น ๑ ใน ๑๐๐ หนังสือดีที่คนไทยควรอ่าน
ด้วย นอกจากนั้นเองก็มีแฟนนักอ่านที่ชื่นชอบรวมตัวกัน
เป็นสามเกลอแฟนคลับ มีเว็บไซต์เพื่อการสื่อสาร แลก
เปลี่ยนข้อมูลกันอย่างคึกคักและสม่ำเสมอ

ผลงานเขียนของ ป. อินทรปาลิต ในชุดหัตถนิยาย
สามเกลอนี้เริ่มต้นเมื่อปี ๒๔๘๑ ซึ่งก็ได้รับความนิยมกัน
มาอย่างต่อเนื่องหลายสิบปี นอกจากให้อ่านคลายความ
เคร่งเครียดทางอารมณ์แล้ว ผู้เขียนได้แทรกปรัชญาการ
ดำเนินชีวิต ซึ่งทรงคุณค่าต่อการคิดใคร่ครวญ อีกทั้งเป็น
เสมือนการบันทึกและพิจารณาสังคมตลอดมาว่าสามสิบปี

‘ศาลาโกหก’ เป็นหนังสือเล่มชุดหนึ่งของ ป. อินทร-
ปาลิต ที่เริ่มเขียนขึ้นเมื่อปี ๒๕๐๖ เป็นหนังสือขนาด ๘
หน้ายก มอบให้สำนักพิมพ์ดวงกมล ของนายกิมทรวง แซ่แต้
และ นายสุพล เตชะธาดา ในเวียงนาครเขมมเป็นผู้จัดพิมพ์
(ต่อมานายสุพล เตชะธาดา แยกออกมาเป็นสำนักพิมพ์
ประพันธ์สาส์น) ราคาจำหน่ายขณะนั้น ๓.๕๐ บาท หนังสือ
ในชุดศาลาโกหกที่มีคำโปรยว่า หัวเราะว่า ราคาเยา เบาสมอง
นี้ ป. อินทรปาลิตเป็นผู้บรรเลงเองทั้งหมด ไม่ว่าบทนำ กวี
โวหาร ตอบจดหมายแฟนฯ เรื่องราวต่างแบบมโนสาเร่ นิยาย
สั้นจบในฉบับเป็นตอนๆ ที่ขาดไม่ได้คือนิยายสั้นสามเกลอ
เล่มละหนึ่งตอน (ยกเว้นศาลาโกหกลำดับที่ ๒ ไม่มีสามเกลอ)
โดยมีตัวละครผู้ช่วยคือลูกชายสามเกลอเข้ามามีบทบาทเป็น
กำลังสมทบ ต่อเนื่องกันจนถึงปี ๒๕๑๑ ซึ่งรวมแล้วกว่า

๗๐ ตอน ซึ่งปัจจุบันเป็นหนังสือหายากสำหรับนักสะสม
ไปแล้ว

สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้ตระหนักถึงความสำคัญ
ของหนังสือชุดนี้เป็นอย่างดี ไม่ต้องการให้สูญหายไปกับ
กาลเวลา จึงได้พยายามรวบรวมต้นฉบับที่เรามีอยู่ และ
เสาะแสวงหาจากหลายแหล่งด้วยกัน จากนักสะสมและ
ผู้ชื่นชอบงานเขียนของท่านผู้นี้ โดยคัดเอาเฉพาะนิยายสั้น
ของสามเกลอมาจัดพิมพ์อีกครั้งในรูปแบบฟ็อกเก็ตบุ๊ก เพื่อ
สืบสายธารความเป็นอมตะต่อไป

การจัดพิมพ์นิยายสั้นชุดนี้ เคยจัดพิมพ์มาบ้างแล้ว
ก่อนหน้านี้หลายปี เป็นไปตามความประสงค์ของนาง
ปราณี อินทรपालิต ภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมายของ
ป. อินทรपालิตซึ่งดำริให้จัดพิมพ์ขึ้นโดยมีความประสงค์ที่
จะดำเนินการจัดทำกองทุน ป. อินทรपालิต ควบคู่กันไปด้วย
(๑) เพื่อจรรโลงผลงานของ ป. อินทรपालิต ไว้ในวง
วรรณกรรม (๒) เพื่อสนับสนุนการประพันธ์ให้กับผู้
ปรารถนายึดอาชีพนักเขียน (๓) เพื่อจัดตั้งนิติบุคคลในนาม
ป. อินทรपालิต ส่งเสริมสวัสดิการนักเขียนและครอบครัวใน
โอกาสต่อไป โดยขอให้ดำเนินการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

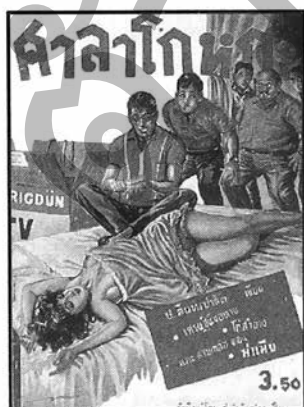
สำหรับผู้่านนั้น ในการอ่านหนังสือที่นักเขียนได้
ผลิตผลงานชิ้นนั้นมานานแล้ว ถ้าผู้อ่านต้องการให้ได้อรรถรส
เพิ่มขึ้น คงเป็นสิ่งที่ผู้อ่านจะต้องนึกย้อนหลังไปด้วย
ว่า สมัยนั้นๆ เป็นอย่างไร ผลงานของ ป. อินทรปาลิต ชุด
นี้นั้น ได้รังสรรค์ขึ้นเมื่อประมาณสี่ทศวรรษก่อน เพื่อเป็น
การคงไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ สุนกสนาน และเปี่ยมด้วย
อรรถรส เราจึงคงไว้ซึ่งภาษาทุกตัวอักษรที่ใช้ในเรื่องนั้นๆ
รวมถึงคำของเงิน และบริบทของเหตุการณ์แวดล้อมต่างๆ
ในสมัยนั้นด้วย ผู้อ่านควรทำความเข้าใจในจุดนี้ไว้ก่อน

การจัดพิมพ์ในครั้งนี้ สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้
เลือกสรรแนวทางที่ดีที่สุด โดยการอนุรักษ์รูปแบบที่ใกล้เคียง
กับของเดิม ไม่ว่าจะเป็นการเลือกรูปแบบและขนาดของตัวอักษร
การสะกดคำนั้นคงรูปแบบเดิมไว้รวมทั้งการทับศัพท์ ซึ่งมี
ลักษณะเฉพาะยุคสมัยนั้น โดยเฉพาะรูปภาพปกนั้นได้ใช้
รูปแบบเดิมของปกหนังสือศาลาโกหก ซึ่งส่วนมากเป็น
ฝีมือการวาดภาพของอาจารย์ อินทรปาลิต น้องชายของ
ป. อินทรปาลิต แล้วใช้คอมพิวเตอร์ช่วยปรับแต่งสีสันทให้
สดใสเหมือนกับของเดิมมากที่สุด

สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้พยายามรวบรวมต้นฉบับ

มาจัดพิมพ์ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ เพื่อให้แฟนนักอ่านของ
ตามเกลอได้เป็นเจ้าของและนักสะสมได้อย่างเต็มภาคภูมิ
และหวังว่าแฟนนักอ่านรุ่นใหม่ก็จะได้อ่านได้ง่ายอย่าง
สะดวกยิ่งขึ้น โดยสามารถสัมผัสความยิ่งใหญ่ของนักเขียน
ที่ชื่อว่า ป. อินทรปาลิต นี้ได้ แม้ในปัจจุบันสมัย

ด้วยมิตรภาพและความปรารถนาดี
สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น

ศาลาโกก พิมพ์ปี พ.ศ. ๒๕๐๘

เพราะเลี้ยหงวนไม่กลับมาอนบ้าน ทำให้นวลลอค
ครุ่นคิดถึงเขา ผุดลุกผุดนั่งจนกระทั่งรุ่งสว่าง ความหึงหวง
ได้บังเกิดขึ้นแก่หล่อนอย่างรุนแรง ทั้งนี้ก็เพราะหล่อนได้
ทราบระแคะระคายมาว่า อาเลี้ยติดเนื้อต้องใจเสมียนสาว
ที่ธนาคาร “สี่สหาย” คนหนึ่ง ที่เพิ่งมาเข้าทำงานเมื่อเร็ว ๆ นี้

เท่าที่นวลลอคสืบทราบมา เด็กสาวคนนี้มีหวังได้ครอง
ตำแหน่งนางสาวไทยประจำปี ๒๕๐๗ ถึง ๑๐๐ เปอร์เซนต์
แต่ก่อนวันประกวดเพียงสองสามวันหล่อนบังเอิญล้มเจ็บ
ด้วยไส้ติ่งอักเสบ ต้องไปพักรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลแห่ง
หนึ่ง อาภัสราจึงคว้ามงกุฏเพชรเอาไปครอง นवलลอคเคย
เห็นเสมียนสาวของธนาคาร “สี่สหาย” แล้ว เมื่อวันหล่อน
ไปเบิกเงินที่ธนาคาร เทพินทร์สวดสขึ้นทั้งนารักน่าเอ็นดู
สายลับของหล่อนซึ่งทำงานอยู่ที่เบ็งคี่ได้เล่าให้นवलลอคฟัง
ว่าเทพินทร์นั่งอยู่เฉยๆ ไม่ต้องทำงานอะไร แต่ได้เงินเดือน

๘๐๐ บาท กลางวันก็ขึ้นไปรับประทานอาหารกับผู้อำนวยความสะดวก คืออาเลี้ยกิมหงวน บางวันก็ไปรับประทานอาหารตามภัตตาคารต่างๆ

อาหารเช้าวันนั้นเป็นไปอย่างเงียบเหงา นวลลออโบหน้าเครื่องเครื่องหม่นหมองผิดปกติ เมื่อรับประทานอาหารเรียบร้อยแล้ว หล่อนก็ชักถาม พล นิกร ตร.ดิเรก และท่านเจ้าคุณปัจจุบันนี้ๆ ทีละคน

“ผมไม่ทราบจริงๆครับ ว่าอ้ายเลี้ยหายไปไหน” พล พุดและยิ้มเจื่อนๆ “วานนี้อ้ายหงวนนั่งรถไปกับอ้ายแห้ว ตั้งแต่ ๘ โมง บอกว่าจะไปดูงานที่ห้างขายทองแล้วจะเลยไปที่ร้านขายเพชร แต่จะไปทำงานที่ธนาคารหรือเปล่าผมไม่ทราบ ตอนบ่ายอ้ายแห้วไปที่โรงแรม ‘สี่สหาย’ บอกผมว่าอ้ายเลี้ยไล่อ้ายแห้วมาอยู่รับใช้พวกเราที่โรงแรม ส่วนรศ.คาคิลเล็กอ้ายหงวนเอาไว้ใช้”

นวลลออหันมามองดูหน้านิกรแล้วกล่าวว่า

“ถ้าอย่างนั้นคุณนิกรอาจจะทราบว่า เฮียไปนอนค้างกับใครที่ไหนเมื่อคืนนี้ บอกดิฉันตามตรงได้ไหมคะ”

นิกรขมวดคิ้วย่น เขาโก้หกอย่างคล่องแคล่วและดีหน้าได้สนิท

“โอ...ให้ผมก้าวไปนี้ธรณีสูบ ให้ผมรากเลือดออกมา
ลักสองสามปี๊บช็อคครับ ผมไม่รู้อะไรเลย วานนี้ผมกับอ้ายหงวน
แทบจะไม่ได้พูดอะไรกันแม้แต่คำเดียว อ้ายหงวนอาจจะ
ไปนอนค้างตามโรงเลื่อยหรือโรงสีกระมังครับ งานมันยุ่งก็
ไม่อยากกลับมาบ้าน”

หล่อนเปลี่ยนสายตามาที่ ตร.ติเรก แต่ยังไม่ทันจะ
พูดอะไร นายพลติเรกก็ชิงพูดขึ้นก่อน

“ผมไม่ทราบจริงๆว่า อ้ายหงวนไปไหน หรือเป็น
ตายร้ายดีอย่างไร วานนี้ ตอนเที่ยงมันโทรศัพท์ถึงผมที่
คลินิกให้ผมไปพบที่ห้อยเทียนเหลา แต่ผมมีงานยุ่ง ผมก็
ปฏิเสธ ตอนบ่าย ๑๔ นาฬิกาผมไปที่โรงแรม ‘สี่สหาย’ ก็
ไม่พบอ้ายหงวน คงพบอ้ายพล อ้ายกร และคุณพ่อทำงาน
อยู่ที่นี่”

เจ้าคุณปัจจุบันก็พูดเสริมขึ้น

“อาทีก็น่ารู้เรื่องเหมือนกันว่า มันหายไปไหน แต่ว่า
ตามธรรมดาตอนบ่าย อ้ายหงวนจะต้องไปทำงานที่โรงแรม
วานนี้ไม่ได้ไปเลย”

นวนลลอบผืนหัวเราะแล้วหันมาทางคุณหญิงวาด

“มันเหมือนกับมีใครคนหนึ่งกระซิบบอกนวนว่าเสีย

พาเด็กสาวที่ชื่อเทพินทร์ไปนอนค้างอ้างแรมที่ไหนสักแห่ง
หนึ่งคะ คุณอาคะ”

คุณหญิงวาดพยักหน้ารับทราบ

“ก็อาจจะเป็นไปได้ ผู้ชายที่เป็นเศรษฐีอย่างพ่อหงวนก็
จะต้องเจ้าชู้ทำตนเป็นอ้ายตาลยอดด้วนบ้างเป็นธรรมดา แต่
อย่าไปคิดอะไรเลยระยะยาวนวล ัววของเราถึงจะเติลคเปิดเบิง
ไปไหน มันก็ต้องกลับมาเข้าคอกเราวันยังค่ำ”

“แต่เสียไม่ใช่วันนี้คะ คุณอา นวลเรียนคุณอาตามตรง
คะ ว่านวลอดหึงหวงไม่ได้”

ประไพเห็นพ้องด้วย

“จริงคะ ัววของเราเราก็ต้องรักและหวงเป็นธรรมดา
เสียทองสักห้าหกพันตันยังดีกว่าเสียัวให้คนอื่น”

นวลล่อขอชมกราบมกรอด

“คอยคุณะ ไม่กลับมาบ้านก็แล้วไป ถ้ากลับมาเป็น
ต้องรู้ตัวรู้ชู้กันแน่ อย่างน้อยก็ต้องเอาไว้ถึงหยอดน้ำข้าวต้ม”
แล้วหล่อนก็หันมาทางนันทาเพื่อนเกลอของหล่อน “ดิฉัน
เอื่อมระอาเต็มทนแล้วคะ คุณนัน ใครไม่รู้ก็คิดว่าดิฉันมี
ความสุข ที่แท้ไม่เคยมีความสุขเลย เพียงแต่ัวชี้เมาก็แย่แล้ว
นี่ยังเจ้าชู้อีก แล้วก็บ้าๆบอๆยังงี้ก็ไม่รู้ คิดแล้วกลุ้มใจ

อยากจะตายวันละร้อยครั้ง”

นั้นทว่า “ผู้ขายละก้อเป็นยังงี้แหละค่ะ ตราบไตที่ยัง
เตะปืตัง ยังเป่าซี่เถ้าฟุ้ง และยกกระบุงเกลบไหว ก็อด
เจ้าชู้ไม่ได้”

“อ้าวๆๆ” เจ้าคุณปัจจนึกฯอุทาน “ทำไมเคยมีเรื่อง
พรรณนี้นะโว้ย”

นั้นทว่าหวัระเบาๆ

“สำหรับคุณอายุกเว้นค่ะ”

นิกรพูดเสริมขึ้น

“แต่คุณพ่อก็แอบไปให้หมอนวดสาวนวดตัวเสมอ”

“อู่วะ” เจ้าคุณเอ็ดตะโร “ก็มันเมื่อยนี่หว่า หมอนวด
ผู้ขายเดี๋ยวนี้นี่ที่ไหนเล่า มีแต่หมอนวดผู้หญิงแล้วก็ย้ายแก่
ที่เคยเป็นหมอนวดก็ถูกเด็กสาวๆ แย่งอาชีพไปหมดแล้ว”

เสียงแตรรถยนต์คันหนึ่งดังกังวานขึ้นที่หน้าบ้าน ทุก
คนจำเสียงแตรรถคาดिल्เล็กเก่งได้ นิกรพูดพึมพำเบาๆ

“อนิจาตสังขารา”

“คุณหญิงวาดตวาดแ้วต

“บังสุกุลไครวะอ้ายกร”

นิกรหวัระหึๆ

“บังสุกุลให้ยายหงวนครับ ผมดูทางในแล้ว วันนี้
ยายหงวนชะตาขาดแน่ เมื่อวานนี้ตอนเช้าผมได้เห็นเงายาย
หงวนไม่มีหัว”

ทุกคนพากันมองคุณวลล่อเป็นตาเดียว เจ้าคุณ
ปัจฉินกฯ ซึ่งนั่งอยู่หัวโต๊ะทางซ้ายของवलล่อได้ยกมือขึ้น
ตบศีรษะหล่อน

“มีอะไรก็ค่อยๆ พูดกันไว้ย้ ชื่นอะอะลงดินลงมือกัน
ก็อย่าขวบ้านเขาเปล่าๆ”

คุณหญิงวาคเห็นฟ้องด้วย

“นั่นนะซีแม่वल บ้านเราล่ะมักจะมีเรื่องอะอะมะเทิง
บ่อยๆ เหมือนกับก๊วนกัญชามากกว่าที่จะเป็นคดีหาสน์อัน
โอ้อ่าเช่นนี้ บางทีแม่โพก็เอาเหล็กชุดซ้ำไฟไล่แทงยายกรรบบ
บ้านเสียงตึงตังโครมคราม บางทียายนวลก็ไล่ยิงพ่อหงวน
มองดูบ้านใกล้เคียงแล้ว เขาสงบเงียบไม่เหมือนบ้านเรา
เลย”

นวลล่อร้องให้น้ำตาไหลคลอ

“นวลเจ็บใจเหลือเกินค่ะ คุณอาชา นวลไม่เคยประ-
พฤติตัวชั่วช้าอะไรเลย นวลทำตัวเป็นเมียที่ดีของเฮียตลอด
มา แต่เฮียก็นอกใจนวลเสมอมา อย่างน้อยปีหนึ่งก็ต้อง

มีเมีย ๒ คน”

ประไพว่า “ถ้าเป็นกรเจ้าชู้แบบนี้ละก็ อืม...แม่เดือน
ทิ้งเสียเลยพับผ่า”

“อ้อย” นิกกรวาง “เดือนตรงไหน”

ประไพทำตาเขยวกับผัวรักของหล่อน

“เดือนลูกกระตือกนะที่ เอาลูกกระตือกออกเสีย จะ
ได้เลิกเจ้าชู้”

คุณหญิงวาดหัวเราะลั่นมองดูประไพอย่างขบขัน

“เธอเชื่อลูกกระตือกอ้ายกร อ้ายกรมันก็เก่งทั้ง
เท่านั้น”

การสนทนาสิ้นสุดลงเมื่อมหาเศรษฐีหนุ่มเดินดีหน้า
กระเรียกรวดเข้ามาในห้องรับประทานอาหาร เลี้ยงหงวนแต่ง
สากลชุดสีเทาเข้มผูกโบว์หูกระต่าย หน้าตาซูบซีดร่วงโรย
เพราะอดนอนตลอดคืน นิกกรแลเห็นเข้าก็ยิ้มให้

“เฮ้ย บอกกันหน่อยเถอะวะ จะให้พวกเราเอาศพแก
ไปตั้งบำเพ็ญกุศลที่วัดธาตุทองหรือวัดไหน แกนะตายแน่”

อาเลี้ยชักฉิว

“พูดภาษาสันมื่ออะไรวะ เมียกันไม่ใช่เลื้อหรือข้าง
นวตลอดเป็นคนมีเหตุผล” แล้วเขาก็หันมายิ้มให้เมียรักของ

เขา “อ้อ...เมื่อคืนนี้ เหยียบนอนค้างอยู่ที่โรงสี ‘กิมหงวน ๘’ งานทางโรงสีมันยุ่งเหลือเกิน ถ้าเหยียบไม่ไปคุมงานก็ชนข้าวลงเรือไม่ทันตามกำหนดสัญญา ไม่เชื่อโทรศัพท์ไปถามหลงจู๊ก็ได้”

นวลลอบจ้องมองดูหน้าอาเลี้ยด้วยแววตาแข็งกร้าว

“แล้วอะไรแดงๆ เปื้อนที่สาบเลือดเชื้”

กิมหงวนเย็นวาบไปหมดทั้งตัว เขาก็มองดูหน้าอกเลือดเชื้ที่ขาวของเขา พอแลเห็นลิปสติกเป็นรูปรอยปากผู้หญิง เขาก็ตกใจแทบช็อคพุดอ้อมแอ้มไม่เต็มเสียงว่า

“น้ำมันเครื่องที่โรงสีนะนวล”

นวลลอบยิ้มแค่นๆ

“อ้อ เตี่ยวนี้ใช้น้ำมันเครื่องสีแดงเหมือนลิปสติกเครื่องยนต์ที่โรงสีอายุ ๑๘ ปี รูปร่างสูงโปร่งค่อนข้างขาวใสไหมคะ”

นิกรพุดเสริมขึ้น

“ใช่ครับ ยี่ห้อเทพินร่า ของเยอรมัน มันคง แข็งแรงดีมาก ส่วนหัวส่วนโค้งแนไปเลย”

นวลลอบผลุนผลันลุกขึ้นยืนแล้วปราดเข้ามาหาสามีของหล่อน คั่นกระเป๋าลือกางเกงเหมือนตำรวจค้นผู้ที่

สงสัยในยามวิกาล หล่อนตั้งของธนบัตรออกมาเปิดออก
มีเงินอยู่เพียง ๓๐๐ บาท แล้วหล่อนก็ค้นกระเป๋าทางเกง
ข้างซ้ายหยิบกระดาษสองสามชิ้นออกมา

“นี่อะไร” นวลลออพูดเปรยๆ แต่เสียงกร้าว “บิลรับ
เงินสดค่ากระเป๋าผู้หญิงหนึ่งใบ ๕๕๐ บาท วันที่ ๑๒
มีนาคม คือวันนี้ ใบนี้อะไร ... น้ำหอมหนึ่งขวด ๘๐๐ บาท
ลิปสติกหนึ่งแท่ง ๓๒ บาท ครีมล้างหน้าหนึ่งขวด ๔๐ บาท
แป้งผัดหน้าโยโหมหนึ่งอับ ๔๐ บาท แล้วก็ใบนี้... ใบเสร็จ
รับเงินค่าบ้านพักบังกะโลบางปู”

เลียหววนหน้าซัดเหมือนแผ่นกระดาษ นี่ก็อยากเตะ
ตัวเองเป็นกำลังที่เขาควรจะให้ไปรับเงินเหล่านี้ทิ้งไป ไม่น่า
จะเอาติดกระเป๋าไว้ อันเป็นหลักฐานมัดตัวเอง คุณหญิงวาด
กล่าวกับอาเลี่ยว่า

“นั่งชี้ฟ่อหงวน คิมกาแพ่ลักถั่วยนะอาจะผสมให้
ก่อนจะตายก็ควรจะให้กินกาแพ่ให้ชื่นใจ”

อาเลี่ยทำปากแแบเหมือนกับจะร้องไห้ นวลลออ
ยกมือซ้ายคว้าหน้าอกเสื้อสากลิมหงวนเขย่า

“รับมาอย่างถูกผู้ขาย เฮียพาผู้หญิงที่ไหนไปนอนที่
บางปูเมื่อคืนนี้”

อาเลี้ยก็เหมือนกับผู้ชายทั้งหลาย ถึงแม้เมียจะจับหลักฐานได้ ก็ต้องแก้ตัวไปอย่างน้ำซุ่นๆ

“ปละ...เปล่า ไม่ใช่ผู้หญิงหรอกนวล เสียไปพบเพื่อนเก่าคนหนึ่งนักเรียน เอ.ซี รุ่นเดียวกัน และเคยเล่นฟุตบอลมาด้วยกันตั้งเกือบ ๒๐ ปีแล้ว ได้พบกันอย่างบังเอิญ เสียก็เลยชวนมันไปกินข้าวที่บางปูแล้วเข้าบังกะโลนอนคุยกัน แต่เสียไม่กล้าบอกนวลแต่แรก โกหกว่าไปนอนค้างที่โรงสก็เพราะรู้ว่านวลขี้หึง”

นวลล่อโกธรจนตัวสั่น

“ยังจะต่อแหลอีกหรือ แล้วเครื่องลำอากับกระเป่าถือนี่นะเสียซื้อให้ใคร”

อาเลี้ยกลืนน้ำลายติดๆกันสามสี่ครั้ง

“ซื้อให้เพื่อนจะ อ้ายยุทธเพื่อนเสียมันเป็นกระเทยชอบแต่งตัวเป็นผู้หญิง มันขอร้องให้เสียซื้อกระเป่าและเครื่องลำอ่าให้มัน”

“โอ...ประเดี้ยวแม่ฆ่ายดไสกล่องส่งไปเชียงใหม่เสียหรอก ไป...ขึ้นไปพูดกันบนห้องเราเดี๋ยวนี้”

กิมหวนร้องไห้ยกหลังมือเช็ดน้ำตา หันมามองดูเจ้าคุณปัจจุบันนี้ๆ

“ช่วยผมด้วยสิครับ คุณอา”

ท่านเจ้าคุณต้นศิระ

“เรื่องของผิวเมี้ยนกัน อาจจะช่วยแก้ไขได้อย่างไร ทำใจให้สงบเถอะ อ้ายหงวน นึกถึงคุณพระเป็นที่พึ่ง”

นิกรพูดเสริมขึ้นด้วยเสียงสั้นเครือ

“พระอรหันต์อ้ายหงวน ไปเถอะเพื่อน แล้วกันจะซื้อเหล้าใส่บาตรไปให้แกวันละขวด มาเข้าฝันบอกเลขท้ายกันบ้างนะ

นวนลลออกจุกกระซากลากตัวอาเลียออกไปจากห้องกิมหงวนยัดขอบประตูไว้ นवलลออกเฝ้าขวากระแทกหน้าอกอาเลียเต็มแรง ทำให้เขาต้องปล่อยมือออก แล้วเขาก็ถูกนวนลลออกจุกออกไปจากห้องรับประทานอาหาร

ประกากล่าวกับทุกคนว่า

“ปล่อยแกไปตามเรื่องเถอะกะ คุณนวนเวลาแกหึงแกอาละวาดอยู่พักเดียว อาเลียยอมให้แกตบตีสักสองสามทีก็ไม่มีอะไร ดิฉันกลัวรับรองว่าผิวเมี้ยนคุณนี้ ถึงอย่างไรก็ไม่มันเลิกกัน อาเลียแกก็เจ้าชู้ไปยังจั้นแหละกะ แต่ความจริงแล้ว แกรักคุณนวนเป็นชีวิตจิตใจทีเดียว”

นิกรยิ้มให้พี่เมียของเขา

“จริงครับ คนเรากินน้ำพริกถ้วยเก่าซ้ำๆซากๆ ก็เบื่อ
บ้าง”

ประไพทำตาเขียวเข้าไปนิกร

“ถึงเมื่อก็ต้องกิน ลองดูซิ กรดองทำอย่างอาเลียดู
บ้าง ไพจะทำข่าวให้หนังสือพิมพ์ลงพาดหัวทีเดียว...สาว
ใหญ่ใจเด็ดใช้มีดโกนเชือดหัว หรือมายก...เมียหลวงถูกสาว
เจ้าคุณคว้านไส้ผัวและเมียน้อย”

“ว้า” นิกรเอ็ดตะโร

“ว้าทำไม” ประไพถามยิ้มๆ

“มันเสียวไล้ล่ะซี”

เสียงหัวเราะดังขึ้นลั่นห้องโถง วันนี้ตรงกับวันเสาร์
ว่างงาน คณะพรรคสี่สหายกับเจ้าคุณปัจจุบันนี้ฯ ไม่ได้ไปไหน
การรับประทานอาหารเข้าจึงไม่รีบร้อนอะไรและกว่าจะลงมือ
รับประทานอาหารก็ในราว ๘.๓๐ น.

ต่างนินทาเลียดหงวนและนวลลออแล้วหัวเราะคิกคัก
พลแต่ให้ฟังว่าเขาเคยเห็นอาเลียดกับนวลลออพูดคุยกุยก
เข้ากันเหมือนหนุ่มสาว และเคยเห็นเลียดหงวนจูบนวลลออ
บ่อยๆ นายพลติเรกให้เหตุผลว่าความเป็นคนเจ้าชู้ของ
กิมหงวนไม่ได้เกิดจากความต้องการในด้านกามารมณ์ แต่

ลิขสิทธิ์จากการจัดพิมพ์หนังสือชุดนี้
 นำไปสะสมในกองทุน ป. อินทปาลิต
 เพื่อสนับสนุนคนรุ่นใหม่ที่มีใจรักศิลปะ
 และการประพันธ์ทางเดียวกับผู้เขียน
 ตามเจตนาและปณิธานอันแรงกล้า
 ของนางปราณี อินทปาลิต ผู้เป็นภรรยา
 และเพื่อนคู่ทุกข์คู่ยาก
 ตราบजनवาระสุดท้ายของชีวิตผู้เขียน

